# ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. decembra 2009 *

Vo veci C-294/05,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 20. júla 2005,

**Európska komisia,** v zastúpení: L. Ström van Lier, P. Dejmek a G. Wilms, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

**Švédskemu kráľovstvu,** v zastúpení: A. Kruse a A. Falk, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

* Jazyk konania: švédčina.

ktorého v konaní podporujú:

**Spolková republika Nemecko,** v zastúpení: M. Lumma, splnomocnený zástupca,

**Fínska republika,** v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

**Dánske kráľovstvo,** v zastúpení: J. Molde, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits a C. Toader, sudcovia C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (spravodajca), M. Ilešič, J. Malenovský a U. Lõhmus,

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. novembra 2008,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. februára 2009,

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor určil, že Švédske kráľovstvo si tým, že nepriznalo a neodviedlo Komisii vlastné zdroje nevybraté v období od 1. januára 1998 od 31. decembra 2002 v súvislosti s dovozom vojenského materiálu a tovaru na civilné a vojenské použitie, ako aj tým, že nezaplatilo úroky z omeškania po tom, čo neodviedlo uvedené vlastné zdroje Komisii, nesplnilo, až do 31. mája 2000 povinnosti, ktoré mu vyplývali v uvedenom poradí z článkov 2 a 9 až 11 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 155, s. 1), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES, Euratom) č. 1355/96 z 8. júla 1996 (Ú. v. ES L 175, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 1552/89“), a od 31. mája 2000 povinnosti, ktoré mu vyplývali z tých istých článkov nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mim. vyd. 01/003, s. 169).

## Právny rámec

### *Právna úprava Spoločenstva*

2 Článok 2 ods. 1 rozhodnutia Rady 88/376/EHS, Euratom z 24. júna 1988 o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 185, s. 24; Mim. vyd. 01/001, s. 176)

a rozhodnutia 94/728/ES, Euratom z 31. októbra 1994 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 293, s. 9) stanovuje:

„Nasledujúce príjmy tvoria vlastné zdroje vložené do rozpočtu spoločenstiev:

…

b) bežné colné tarifné poplatky a iné poplatky, ktoré sú alebo sa majú stanoviť inštitúciami spoločenstiev v súvislosti s obchodom s nečlenskými krajinami, a colné poplatky na produkty uvedené v Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre uhlie a oceľ;

…“

3 Článok 20 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „Colný kódex Spoločenstva“), stanovuje:

„1. Ak vznikne colný dlh, sú clo a platby dlžné na základe právnych predpisov založené na Colnom sadzobníku Európskych spoločenstiev.

…

3. Colný sadzobník Európskych spoločenstiev obsahuje:

a) kombinovanú nomenklatúru tovaru;

…

c) sadzby a iné podklady pre vymeriavania dávok bežne uplatňovaných pri tovare, ktorý je zahrnutý v kombinovanej nomenklatúre, ak ide o:

— clo; a,

…

d) zvýhodnené sadzobné zaobchádzania obsiahnuté v dohodách, ktoré spoločenstvo uzavrelo s niektorými krajinami alebo s niektorými skupinami krajín a ktoré upravujú poskytovanie zvýhodneného sadzobného zaobchádzania;

e) zvýhodnené sadzobné zaobchádzania prijaté jednostranne spoločenstvom vo vzťahu k niektorým krajinám, skupinám krajín alebo územiam;

f) autonómne dočasne pozastavujúce opatrenia poskytujúce zníženie alebo oslobodenie od dovozného cla na niektoré druhy tovarov;

g) iné sadzobné opatrenia vyplývajúce z ďalších platných predpisov spoločenstva.

…“

4 Článok 217 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva stanovuje:

„Colné orgány vypočítajú sumu dovozného alebo vývozného cla vyplývajúcu z colného dlhu, ďalej len ‚sumu cla‘, akonáhle majú potrebné údaje, a zapíšu ju do účtovnej evidencie alebo do iného rovnocenného nosiča informácií (zápis).

…“

5 V rámci sprístupnenia vlastných zdrojov Spoločenstiev Komisii prijala Rada Európskej únie nariadenie č. 1552/89, ktoré bolo uplatniteľné v čase skutkových okolností v tejto

veci až do 30. mája 2000. Toto nariadenie nahradilo od 31. mája 2000 nariadenie č. 1150/2000, ktorým sa vykonáva kodifikácia nariadenia č. 1552/89 bez toho, aby bol zmenený jeho obsah.

6 Článok 2 nariadenia č. 1552/89 stanovuje:

„1. Na účely uplatňovania tohto nariadenia vzniká nárok Spoločenstva na vlastné zdroje, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) rozhodnutia 88/376/EHS, Euratom bezodkladne po splnení podmienok týkajúcich sa zápisu nároku do účtovných kníh a upovedomenia dlžníka, ktoré sú ustanovené v colných predpisoch.

1a. Dátumom vzniku nároku uvedeného v odseku 1 je dátum zápisu do účtovných kníh, ktorý je stanovený v colných predpisoch.

…“ [*neoficiálny preklad*]

7 Článok 9 ods. 1 tohto nariadenie stanovuje:

„V súlade s postupom ustanoveným v článku 10 pripisuje každý členský štát vlastné zdroje na účet založený v mene Komisie v rámci štátnej pokladnice alebo orgánu, ktorý na tento účel určil.

Tento účet sa vedie bez poplatkov.“ [*neoficiálny preklad*]

8 Podľa článku 10 ods. 1 uvedeného nariadenia:

„Po odpočítaní nákladov na výber vo výške 10 % v súlade článkom 2 ods. 3 rozhodnutia 88/376/EHS, Euratom sa vklad vlastných zdrojov uvedený v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) daného rozhodnutia vykoná najneskôr v prvý pracovný deň nasledujúci po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nárok vznikol, v súlade s článkom 2 tohto nariadenia.

…“ [*neoficiálny preklad*]

9 Článok 11 nariadenia č. 1552/89 stanovuje:

„Akékoľvek omeškanie v prípade vkladu na účet uvedený v článku 9 ods. 1 má pre príslušný členský štát za následok vznik povinnosti platiť úroky podľa úrokovej sadzby platnej v príslušný deň pre operácie krátkodobého verejného financovania zvýšenej o dve percentá. Táto sadzba sa za každý mesiac meškania zvyšuje o 0,25 percenta. Zvýšená sadzba sa vzťahuje na celú dobu omeškania.“ [*neoficiálny preklad*]

10 Podľa článku 22 nariadenia č. 1150/2000:

„Nariadenie (EHS, Euratom) č. 1552/89 sa zrušuje.

Odkazy na vyššie uvedené nariadenia sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s korelačnou tabuľkou, ktorá je uvedená v časti A prílohy."

11 Okrem okolnosti, že nariadenia č. 1552/89 a 1150/2000 odkazujú, jedno na rozhodnutie 88/376, a druhé na rozhodnutie 94/728, sú články 2 a 9 až 11 týchto dvoch nariadení v podstate rovnaké.

12 Rozhodnutím Rady 2000/597/ES, Euratom z 29. septembra 2000 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 253, s. 42; Mim. vyd. 01/003, s. 200) bola sadzba vo výške 10 % uvedená v článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1150/2000 zvýšená na 25 %.

13 Odôvodnenie č. 1 uvedeného rozhodnutia stanovuje:

„Zasadnutie Európskej rady v Berlíne 24. a 25. marca 1999 prijalo, okrem iného, záver, že systém vlastných zdrojov spoločenstiev by mal byť spravodlivý, transparentný, finančne efektívny, jednoduchý a založený na kritériách, ktoré najlepšie vyjadrujú schopnosť každého členského štátu prispievať."

14 Nariadenie Rady (ES) č. 150/2003 z 21. januára 2003, ktorým sa odpúšťajú dovozné clá na určité zbrane a vojenské zariadenia (Ú. v. ES L 25, s. 1; Mim. vyd. 02/013, s. 15), prijaté na základe článku 26 ES, stanovuje vo svojom odôvodnení č. 5:

„S cieľom zohľadniť ochranu tajných vojenských údajov členských štátov je nevyhnutné ustanoviť osobitné administratívne postupy na odpúšťania colných sadzieb. Vyhlásenie príslušného orgánu členského štátu, pre ktorého ozbrojené sily sú zbrane alebo vojenské zariadenia určené, ktoré by sa mohlo taktiež použiť ako colné vyhlásenie, ktoré vyžaduje colný sadzobník, by predstavovalo príslušnú záruku, že sú tieto podmienky splnené. Vyhlásenie by sa malo vydávať v podobe certifikátu. Bolo by vhodné špecifikovať podobu, akú takýto certifikát musí mať, a taktiež by malo byť možné používať na vyhlásenia výpočtovú techniku."

15 Článok 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie ustanovuje podmienky pre autonómne odpúšťanie dovozných ciel na určité zbrane a vojenské zariadenia dovážané z tretích krajín orgánmi, ktoré sú poverené riadením vojenskej obrany členských štátov alebo v ich mene."

16 Článok 3 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Bez ohľadu na odsek 1, z dôvodov ochrany tajných vojenských údajov sa môže certifikát a dovážaný tovar predkladať iným orgánom, ktoré na tento účel určí dovážajúci členský štát. V takých prípadoch príslušný orgán vydávajúci certifikát zašle do 31. januára a 31. júla každého roku príslušným orgánom svojho členského štátu súhrnnú správu o takomto dovoze. Správa sa ma týkať obdobia 6 mesiacov, ktoré bezprostredne predchádzajú mesiac, v ktorom sa správa podáva. Musí obsahovať počty

vystavených certifikátov a dátumy ich vystavenia, dátumy dovozu a celkovú hodnotu a hmotnosť brutto výrobkov dovezených na základe certifikátov.“

17 V súlade so svojím článkom 8 sa nariadenie č. 150/2003 uplatňuje od 1. januára 2003.

**Konanie pred podaním žaloby**

18 Listom z 20. decembra 2001 oznámila Komisia Švédskemu kráľovstvu, že oslobodenie sporného dovozu od cla od 1998 spôsobilo stratu vlastných zdrojov Spoločenstva. Komisia tento členský štát vyzvala, aby vypočítal výšku nevybratých súm za rozpočtové roky od roku 1998 a sprístupnil ich Komisii do 31. marca 2002. Švédskym orgánom takisto oznámila, že v súlade s článkom 11 nariadenia č. 1150/2000 budú od 31. marca 2002 plynúť úroky z omeškania.

19 Vo svojej odpovedi z 11. marca 2002 Švédske kráľovstvo uviedlo, že podľa článku 296 ods. 1 písm. b) ES bolo oprávnené nevyberať tieto clá v prípade dovozu vojenských zariadení a tovaru s dvojakým použitím, civilným a vojenským.

20 Listom z 31. marca 2003 Komisia zopakovala svoju pôvodnú žiadosť týkajúcu sa dovozov pred 1. januárom 2003, keďže na obdobie po tomto dátume sa vzťahovalo už nariadenie č. 150/2003.

21 Vo svojej odpovedi z 3. septembra 2003 Švédske kráľovstvo potvrdilo svoj postoj a oznámilo, že sa opätovnou žiadosťou Komisie nebude zaoberať.

22 Listom zo 17. októbra 2003 vyzvala Komisia Švédske kráľovstvo, aby jej sprístupnilo vlastné zdroje, ktoré dlhuje na základe článku 26 ES a 20 Colného kódexu Spoločenstva, keďže v rozpore s týmito článkami svojvoľne oslobodilo od dovozného cla tovar s dvojakým použitím, civilným a vojenským.

23 Vo svojej odpovedi z 15. decembra 2003 potvrdilo Švédske kráľovstvo svoj postoj.

24 Po doručení odpovede od Švédskeho kráľovstva vydala Komisia 9. júla 2004 odôvodnené stanoviská v dvoch konaniach o porušení povinnosti, t. j. v konaní o oslobodení od cla dovozu materiálov určených len na vojenské použitie a o oslobodení od cla dovozu tovarov s dvojakým použitím, civilným a vojenským, v ktorých vyzvala tento členský štát na prijatie opatrení potrebných na to, aby vyhovel uvedeným stanoviskám v lehote dvoch mesiacov od ich doručenia. Uvedený členský štát odpovedal 3. septembra 2004, pričom zopakoval a spresnil už predtým uvedené tvrdenia.

25 Vzhľadom na okolnosti predložené Švédskym kráľovstvom sa Komisia domnievala, že daný členský štát nevyhovel odôvodnenému stanovisku, a podala túto žalobu.

26 Predseda Súdneho dvora uznesením z 13. septembra 2007 vyhovel návrhom na vstup do konania Spolkovej republiky Nemecko, Fínskej republiky a Dánskeho kráľovstva, ako vedľajších účastníkov konania na podporu návrhov Švédskeho kráľovstva.

**O žalobe**

*Argumentácia účastníkov konania*

27 Komisia tvrdí, že Švédske kráľovstvo sa nesprávne odvoláva na článok 296 ES, na základe ktorého odmieta zaplatiť clo, keďže vyberanie uvedeného cla neohrozuje základné záujmy vlastnej bezpečnosti tohto členského štátu.

28 Komisia tvrdí, že opatrenia zavádzajúce odchýlky alebo výnimky, akým je najmä článok 296 ES, treba vykladať doslovne. Dotknutý členský štát, ktorý sa odvoláva na uplatnenie tohto článku, by musel teda preukázať, že spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto článku, keď sa snaží uplatniť výnimku z článku 20 Colného kódexu Spoločenstva, kde sa nachádza všeobecná zásada vyberania cla, ako ju uvádza článok 26 ES.

29 Komisia tvrdí, že argumentácia Švédskeho kráľovstva týkajúca sa obáv z prezradenia informácií uvedených v colnom vyhlásení a z toho, že kontrolnými konaniami môžu inštitúcie Spoločenstva ohroziť vojenské tajomstvo, je irelevantná.

30 Komisia dodáva, že Švédske kráľovstvo mohlo jednoducho zabezpečiť výber sporného cla takým spôsobom, aby bola zaručená dôvernosť predložených informácií, a to napríklad tým, že namiesto príslušného colného orgánu by danú úlohu zverilo vojenskému orgánu.

31 Komisia sa domnieva, že Švédske kráľovstvo nepreukázalo, v čom sú záväzky, ktoré na seba prevzalo podľa medzinárodných zmlúv, nezlučiteľné s jeho povinnosťami v oblasti

odvádzania vlastných zdrojov. Švédske kráľovstvo tiež nepreukázalo tvrdenie, že uvedené povinnosti vážne zasahovali do jeho projektov medzinárodnej spolupráce, ako aj do základných záujmov jeho bezpečnostnej a obrannej politiky.

32 Komisia tvrdí, že nevybratie dotknutých ciel Švédskym kráľovstvom spôsobuje nerovnosť medzi členskými štátmi vo vzťahu k ich prispievaniu do rozpočtu Spoločenstva. Navyše okolnosť, že členský štát oslobodí od cla dovoz vojenského materiálu a tovaru s dvojakým použitím, civilným a vojenským, s cieľom znížiť jeho cenu, dokazuje, že tento členský štát neplní povinnosti solidárneho spolufinancovania rozpočtu Spoločenstva.

33 Podľa Komisie Švédske kráľovstvo musí preukázať prostredníctvom konkrétnych a podrobných dôkazov, že ním prijaté opatrenia, ktoré pripravili rozpočet Spoločenstva o vlastné zdroje, boli nevyhnutné na ochranu základných záujmov vlastnej bezpečnosti. Švédske kráľovstvo nepredložilo v tejto súvislosti nijaký dôkaz. Navyše okolnosť, že členské štáty nachádzajúce sa v podobnej situácii ako žalovaný členský štát, vyberajú a odvádzajú clá z dovozu vojenského materiálu bez toho, aby to ohrozilo ich vlastnú bezpečnosť, spôsobuje, že argumentácia Švédskeho kráľovstva je v tejto otázke irelevantná.

34 Komisia tiež uviedla, že hoci nariadenie č. 150/2003 prijaté na základe článku 26 ES zavádza odpustenie povinnosti vyberať clo z dovozu vojenských zariadení tým, že zavádza systém certifikátov alebo colných vyhlásení, neobsahuje žiadne všeobecné ustanovenie umožňujúce členským štátom voľne stanovovať tovary, ktoré budú od cla oslobodené.

35 Švédske kráľovstvo sa domnieva, že článok 296 ES mu umožňuje prijať opatrenia na ochranu základných záujmov vlastnej bezpečnosti. Podľa tohto článku je teda dôvodné oslobodiť dovoz vojenského materiálu od cla. Cieľom tohto článku je zachovať slobodu členských štátov konať v niektorých oblastiach týkajúcich sa štátnej obrany a bezpečnosti. Okolnosť, že sa tento článok nachádza vo všeobecných a záverečných

ustanoveniach Zmluvy ES, potvrdzuje jeho všeobecnú povahu a uplatniteľnosť na všetky všeobecné ustanovenia tejto Zmluvy, ako aj na sekundárne právo Spoločenstva.

36 Na podporu svojho návrhu na uplatnenie článku 296 ods. 1 písm. b) ES Švédske kráľovstvo tvrdí, že vyberanie cla z dovozu vojenských zariadení by spôsobilo nákladnejšie nadobúdanie týchto zariadení a v dôsledku toho znížilo operačnú schopnosť jeho armády. Ďalšia priama záťaž štátneho rozpočtu v oblasti obrany spôsobená dotknutým clom by zasahovala do slobody Švédskeho kráľovstva konať v oblasti nadobúdania materiálu na obranu.

37 Švédske kráľovstvo tvrdí, že jeho vojenská neutralita ukladá národnej obrane v rámci jeho bezpečnostnej politiky strategickú úlohu. Vzhľadom na svoju rozlohu a na zabezpečenie cieľov svojej národnej bezpečnosti a sebaobrany závisí daný členský štát od spolupráce na medzinárodnej úrovni. V tejto súvislosti uvádza, že povinnosť dôvernosti, ktorú je podľa svojho tvrdenia povinný dodržiavať, mu bráni v poskytnutí informácií o dovezených tovaroch Komisii, a že porušenie tejto povinnosti z jeho strany by mohlo ohroziť pokračovanie spolupráce a obchodných vzťahov s určitými tretími štátmi vo vojenskej oblasti.

38 Švédske kráľovstvo zastáva názor, že prijatie nariadenia č. 150/2003 potvrdzuje potrebu dodržiavať záujmy členských štátov a ich právo odvolávať sa na dôvernosť, pokiaľ je to potrebné.

39 Švédske kráľovstvo sa domnieva, že pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 150/2003 neexistovalo žiadne ustanovenie Spoločenstva, ktoré by umožňovalo členskému štátu prijať v prípade potreby opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie základných záujmov vlastnej bezpečnosti týkajúcich sa dovozu vojenského materiálu. Podľa tohto členského štátu sa na uvedené záujmy vzťahoval článok 296 ES, pričom to

bola jediná možnosť, ako upraviť na vnútroštátnej úrovni a na základe článku 296 ES oslobodenie dovozu vojenského materiálu od cla.

*Posúdenie Súdnym dvorom*

40 Colný kódex Spoločenstva stanovuje vyberanie cla z dovozu tovaru na vojenské účely, akými sú v tejto veci dovozy z tretích štátov. Nijaké ustanovenie colnej právnej úpravy Spoločenstva neupravovalo v čase sporných dovozov, t. j. od 1. januára 1998 do 31. decembra 2002, osobitné oslobodenie od dovozného cla takéhoto druhu tovaru. V dôsledku toho v tomto období ani neexistovalo výslovné oslobodenie od povinnosti odviesť príslušným orgánom dlžné clo spolu s prípadnými úrokmi z omeškania.

41 Z prijatia nariadenia č. 150/2003, ktoré stanovuje odpustenie dovozných ciel na určité zbrane a vojenské zariadenia od 1. januára 2003, možno vyvodiť, že normotvorca Spoločenstva predpokladal, že dovtedy existovala povinnosť odviesť uvedené clá.

42 Švédske kráľovstvo nikdy nepopieralo existenciu sporných dovozov počas zohľadňovaného obdobia. Spochybnilo len nárok Spoločenstva na dotknuté vlastné zdroje, pričom tvrdilo, že na základe článku 296 ES povinnosť platiť clo z vojenského materiálu dovezeného z tretích štátov by vážne zasiahla do jeho základných záujmov bezpečnosti.

43 Hoci podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora prináleží členským štátom prijať primerané opatrenia na zabezpečenie svojej vnútornej a vonkajšej bezpečnosti, neznamená to, že na tieto opatrenia sa vôbec nevzťahuje právo Spoločenstva (pozri

rozsudky z 26. októbra 1999, Sirdar, C-273/97, Zb. s. I-7403, bod 15, a z 11. januára 2000, Kreil, C-285/98, Zb. s. I-69, bod 15). Ako už Súdny dvor konštatoval, Zmluva stanovuje výslovné odchýlky uplatniteľné v situáciách, keď môže dôjsť k ohrozeniu verejnej bezpečnosti len vo svojich článkoch 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES, ktoré sa týkajú výnimočných a jasne definovaných prípadov. Z toho nemožno vyvodiť záver, že Zmluva stanovuje všeobecnú výhradu, ktorá vylučuje všetky opatrenia prijaté na účely verejnej bezpečnosti z pôsobnosti práva Spoločenstva. Uznanie existencie tejto výhrady bez ohľadu na osobitné požiadavky stanovené Zmluvou by mohlo ohroziť záväzný charakter práva Spoločenstva a jeho jednotné uplatnenie (pozri rozsudok z 11. marca 2003, Dory, C-186/01, Zb. s. I-2479, bod 31 a citovanú judikatúru).

44 Okrem toho sa odchýlky stanovené v článkoch 296 ES a 297 ES, ako vyplýva z ustálenej judikatúry týkajúcej sa odchýlok zo základných slobôd, majú vykladať doslovne (pozri najmä rozsudky z 31. januára 2006, Komisia/Španielsko, C-503/03, Zb. s. I-1097, bod 45; z 18. júla 2007, Komisia/Nemecko, C-490/04, Zb. s. I-6095, bod 86, a z 11. septembra 2008, Komisia/Nemecko, C-141/07, Zb. s. I-6935, bod 50).

45 Presnejšie, pokiaľ ide o článok 296 ES, treba uviesť, že hoci tento článok upravuje možnosť členského štátu prijať opatrenia, ktoré pokladá za nevyhnutné na ochranu základných záujmov vlastnej bezpečnosti alebo na ochranu informácií, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s jeho záujmami, nemožno ho vykladať tak, že priznáva členským štátom právo, ktoré im umožňuje odchýliť sa od ustanovení Zmluvy len všeobecným odvolaním sa na uvedené záujmy.

46 Navyše v oblasti dane z pridanej hodnoty Súdny dvor v rozsudku zo 16. septembra 1999, Komisia/Španielsko (C-414/97, Zb. s. I-5585), rozhodol o nesplnení povinnosti z dôvodu, že Španielske kráľovstvo nepreukázalo, že oslobodenie dovozu a nadobudnutia vojenských zariadení, munície a materiálu určeného len na vojenské účely od uvedenej dane, ktoré bolo upravené španielskym zákonom, bolo odôvodnené na základe článku 296 ods. 1 písm. b) ES potrebou chrániť základné záujmy bezpečnosti tohto členského štátu.

47 V dôsledku toho je na členskom štáte, ktorý sa dovoláva článku 296 ES, aby preukázal potrebu použitia výnimky stanovenej v uvedenom článku s cieľom chrániť základné záujmy svojej bezpečnosti.

48 Vzhľadom na tieto úvahy je neprípustné, aby sa členský štát odvolával na zdraženie dovozu vojenského materiálu z dôvodu uplatnenia cla na dovoz takého materiálu z tretích štátov, aby tak predišiel, na úkor ostatných členských štátov, ktoré vyberajú a odvádzajú clo za tieto dovozy, záväzkom, ktoré mu vyplývajú z povinnosti solidárneho spolufinancovania rozpočtu Spoločenstva.

49 Pokiaľ ide o tvrdenia, že colné konania Spoločenstva nemôžu zabezpečiť ochranu bezpečnosti Švédskeho kráľovstva s ohľadom na požiadavky dôvernosti uvedené v dohodách uzavretých s vyvážajúcimi štátmi, treba zdôrazniť, ako Komisia správne uviedla, že do uplatnenia colného režimu Spoločenstva sa zapájajú zástupcovia Spoločenstva aj členských štátov, ktorí sú v prípade nakladania s citlivými údajmi viazaní povinnosťou mlčanlivosti tak, aby chránili základné záujmy bezpečnosti členských štátov.

50 Navyše vyhlásenia, ktoré majú členské štáty pravidelne vypĺňať a doručovať Komisii, nie sú natoľko podrobné, aby mohli spôsobiť ujmu na záujmoch uvedených štátov v oblasti bezpečnosti či dôvernosti.

51 Za týchto podmienok a v súlade s článkom 10 ES týkajúcim sa povinnosti členských štátov uľahčiť Komisii plnenie jej poslania spočívajúceho v zabezpečení uplatňovania ustanovení Zmluvy majú jej tieto štáty predkladať dokumenty potrebné na overenie správnosti platieb vlastných zdrojov Spoločenstva. Táto povinnosť však nebráni, ako generálny advokát zdôraznil v bode 168 svojich návrhov, aby sa členské štáty na základe

článku 296 ES podľa okolností konkrétneho prípadu a výnimočne rozhodli obmedziť informáciu na určité prvky dokumentu alebo ju úplne odmietli poskytnúť.

52 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy Švédske kráľovstvo nepreukázalo splnenie podmienok na uplatnenie článku 296 ES.

53 Predchádzajúce úvahy o neuplatniteľnosti článku 296 ES v súvislosti s dovozom materiálu len na vojenské použitie sa uplatnia o to skôr na dovoz materiálu s dvojakým použitím, civilným a vojenským.

54 Z uvedeného vplýva, že Švédske kráľovstvo si tým, že nepriznalo a neodviedlo Komisii vlastné zdroje nevybraté v období od 1. januára 1998 od 31. decembra 2002 v súvislosti s dovozom vojenského materiálu a tovaru na civilné a vojenské použitie, ako aj tým, že nezaplatilo úroky z omeškania po tom, čo neodviedlo uvedené vlastné zdroje Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu až do 31. mája 2000 vyplývali z článkov 2 a 9 až 11 nariadenia č. 1552/89 z 29. mája 1989, a povinnosti, ktoré mu od 31. mája 2000 vyplývajú z tých istých článkov nariadenia č. 1150/2000.

**O trovách**

55 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Švédske kráľovstvo na náhradu trov konania a Švédske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

56 Podľa odseku 4 prvého pododseku toho istého článku Spolková republika Nemecko, Fínska republika a Dánske kráľovstvo, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Švédske kráľovstvo si tým, že nepriznalo a neodviedlo Komisii Európskych spoločenstiev vlastné zdroje nevybraté v období od 1. januára 1998 od 31. decembra 2002 v súvislosti s dovozom vojenského materiálu a tovaru na civilné a vojenské použitie, ako aj tým, že nezaplatilo úroky z omeškania po tom, čo neodviedlo uvedené vlastné zdroje Komisii Európskych spoločenstiev, nesplnilo povinnosti, ktoré mu až do 31. mája 2000 vyplývali z článkov 2 a 9 až 11 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev, zmenené a doplnené nariadením Rady (ES, Euratom) č. 1355/96 z 8. júla 1996, a povinnosti, ktoré mu od 31. mája 2000 vyplývajú z tých istých článkov nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev.**

2. **Švédske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.**

3. **Spolková republika Nemecko, Fínska republika a Dánske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy